

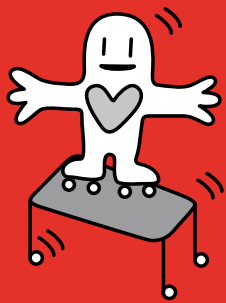
8. Generalització de la toponímia i l'onomàstica personal en valencià. En els topònims, la forma històrica i tradicional ha de ser la forma única. Cal difondre i facilitar la valencianització dels noms i cognoms.

9. Equivalència legal de les denominacions valencià i català, l'estatutària i l'acadèmica i general a la nostra àrea lingüística. Equivalència confirmada per 17 sentències dels tribunals Constitucional, Suprem i Superior de Justícia valencià i per dictamen de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

10. Cooperació amb la resta de l'àrea lingüística catalana. Aïllar-nos de la resta de la comunitat lingüística ens fragmenta. Col·laborar-hi ens reforça i fa viables i disponibles molts serveis i productes en la nostra llengua.

UN DIAGNÒSTIC DE LA LLEI D'ÚS:

25 anys d'aplicació, un informe d'explicació i 10 mesures d'implicació

MEJA PER
L'ENSENYAMENT
EN VALENCIÀ

Formada per:

Escola Valenciana

STEPV

CCOOPV

Acció Cultural del PV

FAPA-València

Departament de Didàctica de la Llengua i la Literatura.

Novembre de 2008

25 anys, hora de fer balanç

Enguany es compleixen els 25 anys de l'aprovació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV). Un quart de segle dóna prou perspectiva per a fer-ne un balanç dels progressos i dels dèficits.

Recuperació de l'oficialitat i avanços en l'ús

La LUEV ha estat la primera llei que ha regulat i desplegat l'oficialitat que l'Estatut restituïa a la llengua pròpia, després de tres segles. Els progressos en l'ensenyament, els mitjans de comunicació, la literatura o la cultura en general, impensables unes dècades abans, han estat en bona part possibles gràcies a aquesta llei i també a l'esforç de molts valencians i valencianes.

La Llei d'Ús s'avalua amb l'ús

La LUEV ha permès usar legalment el valencià en quasi tots els àmbits de la vida i, sens dubte, en els institucionals. Ara bé, a més de permetre'l, ha fet real aquest ús?

La Llei no ha aconseguit molts fins que es proposava

La Llei mateixa es fixava literalment com a "finalitat" "assolir, mitjançant la promoció del valencià, l'equiparació efectiva amb el castellà i garantir l'ús normal i oficial d'ambdós idiomes en condicions d'igualtat", però:

- 1. No ha aconseguit l'equiparació efectiva amb el castellà.**
- 2. No ha generalitzat l'ús del valencià en la societat.**
- 3. No s'ha aplicat a fons ni del tot sinó amb notables incompliments.**
- 4. No ha superat el conflicte entorn de la identitat.** Aïllant el valencià de la resta de la comunitat lingüística catalana, ha fet perdre esforços i ha desaprofitat recursos d'altres territoris.
- 5. No s'ha actualitzat.** Feta fa 25 anys, la Llei no podia preveure els grans canvis socials del darrer quart de segle: immigració, societat de la comunicació, etc.

Un informe com a diagnòstic i 10 propostes en positiu

L'informe *Un diagnòstic de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià: 25 anys d'aplicació, un informe d'explicació i 10 mesures d'implicació*, elaborat per la Mesa per l'Ensenyament en Valencià, analitza detingudament aquestes qüestions i proposa 10 mesures en positiu plenament factibles.

Propostes de l'INFORME

- 1. Llengua pròpia, llengua d'ús normal.** L'Estatut i la LUEV declaren el valencià la *llengua pròpia*. Això ha de comportar conseqüències: ha de ser la llengua d'ús normal de les administracions radicades en territori valencià.
- 2. Tot el personal de les administracions, competent en les dues llengües oficials.** Ara aquesta capacitació lingüística només s'exigeix a una part del personal, els ensenyants, i cal generalitzar-la a tots els qui treballen en les administracions públiques a fi de garantir els drets lingüístics dels valencians a qui serveixen.
- 3. Deure de coneixement passiu de la llengua pròpia, garantia d'usar-la en totes les situacions.** Si ningú no té cap deure d'entendre'ns i d'atendre'ns en la nostra llengua, el dret de parlar-la esdevé pura retòrica.
- 4. El valencià, vehicle normal de l'ensenyament: únic sistema que assegura el domini de les dues llengües oficials,** tal com estableix la llei. L'ensenyament en valencià ha de ser un requisit per a concedir el règim de concertació. A la zona de predomini lingüístic castellà, s'ha de generalitzar la incorporació del valencià amb programes d'immersió lingüística. Cal limitar les exempcions del valencià a les mateixes condicions que el castellà.
- 5. Els mitjans de comunicació públics o de concessió de la Generalitat, en valencià; lliure recepció de totes les emissions de l'àrea lingüística.** La llengua vehicular dels mitjans de comunicació valencians ha de ser el valencià. S'ha de garantir la reciprocitat de les emissions de tota l'àrea lingüística.
- 6. Disponibilitat lingüística en tots els àmbits no oficials, ara sense regulació: econòmic, laboral, serveis, consum i oci, i noves tecnologies.** Avui són sectors importantíssims i deixar-los sense regulació és arraconar-ne el valencià.
- 7. El valencià, llengua d'acollida i integració dels nouvinguts.** El valencià ha de ser un lligam de cohesió social i d'arrelament al país.